

rúan arra is, hogy csak érdekes, értékes és jól megírt dolgozatok lássanak napvilágot értesítőinkben. Ezek szolgálják az iskola érdekeit; a másfélék ártanak.

Ágner Lajos.

HAZAI LAPOKBÓL.

Athenaeum (Új folyam. A M. T. Akadémia hozzájárulásával kiadja a Magyar Filozófiai Társaság. Szerk. *Alexander Bernát*. I. k. 1—2. f.). *Alexander B.* (Magyar filozófia) a nemzeti elem szükségességét vizsgálja a filozófiában s a magyarság filozófiai észjárását jellemzi. Üresnek tartja azt a véleményt, hogy a magyar szellemnek a filozófiai abstrakció nem való, de megállapítja, hogy nagy és eredeti alkotásokat nem tudunk felmutatni, mivel ilyeneket csak kizárólagos odaadás szülhet. Szigorú filozófiai iskolázásra van szükségünk, az egyetemeken a filozófia szakszerű művelésére s eziránt a műveltek legszélesebb körében kell érdeklődést keltenünk. Saját lelkünkbe mélyedjünk és a filozófiai gondolat fényénél a magunk sajtóságát ismerjük fel és erősítsük meg. Néhai *Böhm Károlytól* Mi a filozófia?, *Pauler Á.* A correlativitás elve, *Hornyánszky Gy.* Az «igazi» Sokrates, *Beöthy Zs.* Az esztétikai érzésátvitel tanához, *Révész G. E.* Meumann, *Varjas S.* Az észrevevés fenomenológiája, *Fogarasi B.* Újabb történetfil. kutatások c. cikkei, bő könyvszemle, önismertetés, folyóirat-szemle, könyvszét s a M. Filoz. Társ. újjáalakulásáról szóló tudósítás, ennek keretében *Kornis Gy.* emlékbeszéde *Medveczky Fr.-ról* foglal helyet a 14 éves kettős füzetben. — Az Athenaeum régi alakjában tudományos irodalmunk fejlődésének azzal tett szolgálatot, hogy módot adott nagyobb terjedelmű és szűkebb kört érdeklő tanulmányok megjelenésére is. E tekintetben most hézag marad. Azt azonban, hogy nem egy kezdőnek volt biztatója, az új Ath. kétségtelenül folytatja és remélhetően sikerül mindenütt érdeklődést ébresztenie a filozófia iránt. Elősegítené ez a pedagógiai gondolkodás terjedését és mélyülését is, viszont a filozófiai érdeklődés legerősebb terjesztője csak az iskola lehet. E kettős okból ajánljuk az új folyóiratot olvasóink támogatásába.

Huszdik Század (1915 júl.). *Jászi O.* (A háború átéléséről) azt fejtegeti, hogy aki nem veszi ki a háborús szerencsétlenségből a maga fegyveres részét, annak legegységesebb kötelessége már ma elkövetni mindent az eljövendő béke munkája érdekében, hogy a társadalmi szervezés és átalakítás művével a mai iszonyattól végleg meg lehessen óvni legalább is az európai emberiséget. A mai börtönök megszüntetésére egy új, individuális és arisztokratikus etikára van szükségünk, mely a vadállati egoizmusnak észszerű korlátot szab ugyan, de nem önfeláldozó altruizmusból, hanem az egyéni élet fejlesztése és a jövő élet képességeinek, lendületének és gazdagságának fokozása érdekében. Minél több önálló életet folytató, az élet értékeit megbecsülő, praktikusán dolgozni és gondolkodni tudó egyén lesz, annál szilárdabb alapokon nyugszik a béke ügye. — Valóban lehetetlen, hogy ide ne jusson minden gondolkodó ember: «jobb